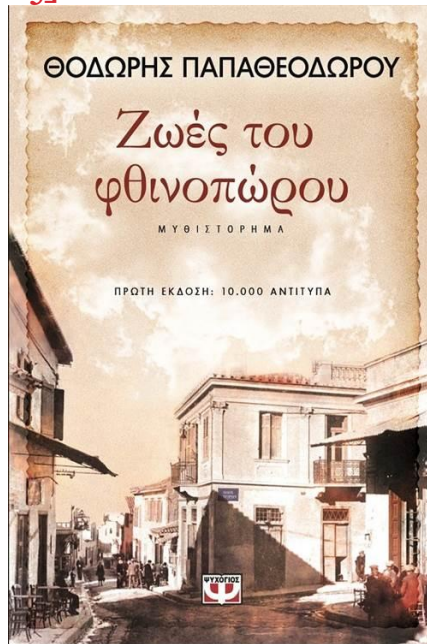

ΖΩΕΣ ΤΟΥ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΥ [Θοδωρή Παπαθεοδώρου, Εκδόσεις Ψυχογιός]

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ ΒΙΒΛΙΟΥ

Αθήνα, 1966

Η πλατεία Ηρώων, η οδός Ήβης, η οδός Νυμφών, τόποι και δρόμοι σαν όλους τους τόπους και δρόμους της Αθήνας, μικροί, ασήμαντοι, λυπημένοι, τυραννικοί, μα κι απέραντα τρυφεροί. Έχουν πολλή σκόνη, πολύ βάσανο, πολλές γυναίκες, πολλά παιδιά, πολλή φασαρία και πολλή σιωπή. Σ' αυτούς τους δρόμους γεννιούνται και πεθαίνουν οι επιθυμίες και τα όνειρα των ανθρώπων που έρχονται κάθε δειλινό με το γλυκό αεράκι και χάνονται κάθε αυγή με τη θλιβερή σειρήνα της φάμπρικας.

Οι ελπίδες του νεαρού Λουκά, η νοσταλγία του ξεπεσμένου «Κόμη», ο αδιέξοδος έρωτας του μεσόκοπου Αγησίλαου, η γονατισμένη ζωή της εργατριάς Αργυρούλας, ο σκληρός Βλάσης και η εξαπατημένη Φρόσω, η απογοήτευση της Άννας που ικετεύει για δυο λέξεις τρυφερές, ο φιλότιμος Σπύρος κι ο γοητευτικός Αλέκος που την πολιορκούν, αλλά κι η θεατρίνα, ο χαφιάς, ο τραμπούκος, οι παπατζήδες, οι πόρνες, οι ιδρωμένοι άντρες στα μηχανουργεία και οι γυναίκες που βρίζονται στα κεφαλόσκαλα, προτού αγκαλιαστούν και σταυροφιληθούν ξανά αλλάζοντας λόγια συγγνώμης κι αγάπης.

Ζωές γλυκές και ζωές φαρμακωμένες, αξιοπρεπείς και μικρόψυχες, τραχιές και τρυφερές. Άλλες εύκολες, άλλες δύσκολες, άλλες ακύμαντες κι άλλες φορτουνιασμένες. Ζωές ασπρόμαυρες, γρατζουνισμένες, φθαρμένες, μα και ζωές ανυπόφερτα νοσταλγικές.

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΜΟΥ

Μετά την τετραλογία του εμφυλίου ο Θοδωρής Παπαθεοδώρου παρουσιάζει στο αναγνωστικό κοινό το πρώτο μέρος μιας διλογίας που πραγματεύεται τις πολιτικές αναταράξεις στην μετεμφυλιακή Ελλάδα.

Οι ΖΩΕΣ ΤΟΥ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΥ είναι ένα κοινωνικοϊστορικό μυθιστόρημα στο οποίο ο συγγραφέας υφαίνει με μαεστρία και ρεαλισμό όλο το κοινωνικοπολιτικό γίνεσθαι της Αθήνας τη δεκαετία του '60. Με σεβασμό μπρος στην ιστορία, ρεαλισμό και σαφήνεια παραθέτει τα ιστορικά γεγονότα -λίγα σε ποσότητα- δένοντας τα άριστα με τον ρου της ιστορίας.

Οι άριστα ψυχογραφημένοι χαρακτήρες του, απτοί, αληθινοί και τραγικοί συνάμα, κοινωνοί των πολιτικών αναταράξεων της χώρας παλεύουν για τον επιούσιο κάθε μέρα και περισσότερο. Δεν υπάρχει κεντρικός ήρωας, οπότε ιστορίες πολλές ξεπηδούν μπρος στα μάτια του αναγνώστη για ζωές φουρτουνιασμένες. Ο Θεodorής Παπαθεοδώρου παρουσίασε μια πιστή αναπαράσταση της καθημερινότητας της αστικής τάξης της Αθήνας πλάθοντας παράλληλα μύθους για κάθε ήρωα.

Λόγος κοφτός, ρεαλιστικοί διάλογοι, σε σημεία λυρικός που ρέει ευχάριστα με σωστή χρήση λεξιλογίου και με πλήθος καλολογικών στοιχείων η ανάγνωση του βιβλίου οδηγεί τον αναγνώστη σε ένα ντελίριο ονειροπόλησης. Οι συγκλονιστικές περιγραφές τοπίων, χώρων, προσώπων αλλά και καταστάσεων δίνουν την εντύπωση στον αναγνώστη πως παρακολουθεί μια ασπρόμαυρη ταινία.

Στο πρώτο μέρος της διλογίας του Θεodorή Παπαθεοδώρου, στην πρώτη γνωριμία με τους ήρωες και τις ζωές τους, αξίες και ιδανικά που εκλείπουν εμφανίζονται και πάλι στον αναγνώστη κάνοντας τον να νιώθει μια νοσταλγία για εκείνες τις αλλοτινές εποχές όπου μπορεί το ψωμί και το κρέας να ήταν προϊόντα πολυτελείας αλλά η αθωότητα, ο σεβασμός και η ανιδιοτελής αγάπη προς τον διπλανό ήταν αξίες απαράβατες.

ΟΙ ΖΩΕΣ ΤΟΥ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΥ, ένα βιβλίο σαν ασπρόμαυρη ταινία. Σαν στο κινηματογραφικό πανί να προβάλλονται οι ζωές των ηρώων του Θεodorή Παπαθεοδώρου. Ένα συγκλονιστικό μυθιστόρημα, με γρήγορη πλοκή, χωρίς ανατροπές αλλά και χωρίς περιττές επαναλήψεις, τεκμηριωμένο, διδακτικό και ψυχαγωγικό ταυτόχρονα.

Ελευθέριος Α. Μανδαλιανός